

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 479. An & qualiter limitanda hæc regula: qui potior est tempore,
potior jure.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

kipulanti, si sub conditione sit promissus; quā condicione pendente, idem fuerit Cajo pignori obligatus, pro Titio sit respondendum. Si verò condicione invito debitore impleri nequeat, non retrotrahatur, sed obligatio valida censeatur non nisi ex tempore conditionis impletæ. Pro quo citat Hahn & Carpz. Quod si creditores plures sint synchroni, seu pares tempore, eò quod eodem tempore res eadem pluribus obligata sit, si obligatio facta omnibus in solidum (qualiter facta censetur, si pluribus eodem tempore separatim constitutum est pignus) singuli quidem in solidum contra debitorem vel extraneum possesse habent actionem, sed, si inter ipsos quæstio movetur, qui prior possessionem natum est, alterum hypothecaria agentem repellit, cum in pari causa melior sit causa possidentis. Si verò pro parte solum singularis ratione quantitatis debita est obligata, quilibet pro ea parte, pro qua obligatio constituta, agit etiam contra creditorem possidentem. l. 10. ff. de pignor. Struv. inf. qui pot. in pign. th. 21. Lauterb. §. 5. & 6. De cætero procedit responsio: quod prior in tempore sit potior in pignore; quod ad omnes effectus, ac ita quod ad omne, quod deberunt, adeoque non tantum in sorte seu debito principali, sed etiam in expensis & fructibus, seu ululis licitis ex pignore perceptibilibus. l. 18. inf. ff. qui pot. in pign. Lauterb. in ff. eod. tit. §. 10. citans Myns. l. 1. obs. 59. Item procedit, sive hypothecarii sunt ejusdem generis five diversi Struv. loc. cit. th. 28. & cuiusvis sit generis pignus, sive tacitum, sive expressum; cum eadem quod ad hoc sit vis taciti & expressi pignoris, nec maiorem vim habeat constitutio legis in constituendo pignore, quam voluntas privata partium. Arg. l. 8. C. b. t. Franzk. eod. num. 30. Lauterb. Myns. LL. cit. Sive prætorium, sive judiciale; sive testamentarium, sive conventional. l. 2. 4. 8. C. qui pot. in pign. Berlich. l. 1. concl. 66. n. 2. Beyma. ad l. 10. ff. eod. Lauterb. cit. §. 10. & licet pignus prætorium, quod constituitur immisione creditoris in possessionem bonorum debitoris, de jure inter missos à prætore in possessionem nullus sit locus prælationis, etiam si diversis temporibus missi in possessionem. l. 15. §. 15. de damn. infest. usu tamen fori etiam in prætorio pignore, qui prior est tempore, etiam prior est jure. Struv. loc. cit. th. 29. citatis Fabro & Guadelin. Item perinde est, utrum prior habeat hypothecam specialem, an generalem. l. 2. ff. qui pot. in pign. l. 6. C. eod. sic qui prius generalem hypothecam accepit omnium bonorum, præfertur iis, qui postmodum specialem hypothecam in iisdem bonis accepterunt, ita ut res singulas afferre & distrahere sit in ejus elecione, etiam eas, in quibus postmodum alteri constituta hypotheca specialis, & etiam si cætera bona pro ejus debito sufficiant; cum ei invito hoc jus per specialis pignoris constitutionem afferri nequeritur. l. fin. ff. & l. 8. C. de dispr. pign. Merlin. de pignor. l. 4. tit. 1. quæst. 19. & 21. Gail. l. 2. obs. 25. num. 3. & 4. Struv. adff. qui pot. in pign. th. 32. & ibid. Muller. Lauterb. §. 11. quamvis, si creditor habeat specialem & simul generalem hypothecam, prius specialem excutere debeat, præsertim, si sibi ad satisfactiōnem sufficiat, antequam ad generalem procedat. l. 2. C. qui pot. Struv. Muller. loc. cit. Lit. B. uti nec creditor ille prior habens generalem hypothecam, si est certam rem elegerit, non potest præjudicare habentibus specialem hypothecam. Iudicem & Lauterb. LL. cit. item sive tempore prior pignus per

traditionem obtineat, sive ei per nudam conventionem constitutum. In quo posteriore casu possesso avocatur à posteriore tempore rem sibi oppignoratam habente, & distrahitur. l. 12. ff. b. r. Franzk. eod. num. 38. & 39. Lauterb. §. 12. quatenus cum Scacc. de commerc. §. 2. Gl. 5. num. 438, addit, inter mercatores haberi potiorem, qui pignus possidet. Item procedit dicta regula, etiamsi fiscus, qui ob contratum cum alio; V. g. cui mutatus; pecuniam, initum ab eo hypothecam generalis habet, concurrat cum alio cui eadem bona jam prius oppignorata, ita ut hic fisco posteriori præferatur, etiam in bonis acquisitis à debitore post obligationem cum fisco initam, ut Struv. in ff. qui pot. in pign. th. 30. quamvis hoc posterius de bonis acquisitis post obligationem cum fisco initam negent alii, & admittant solum de bonis acquisitis ante dictam obligationem. De quo vide Muller. loc. cit.

Quæst. 479. An & qualiter limitanda dicta regula: qui potior est tempore, potior est jure?

R Esp. pignore posteriores tempore nihilominus præferuntur tempore prioribus, etiam exprefsam hypothecam habentibus ratione causa: seu debiti, ob quod constituta hypotheca. Primo fiscus ob favorem Reipublicæ ejusque conservacionem in bonis subditorum pro tributis etiam futuris quibuscumque, collectis, præstationibus pro re publica faciendis, annona publica &c. ita etiam, ut vi hujus privilegiæ anterioritatis pecuniam alteri creditori hypothecario solutam repetere possit juxta l. 18. §. fin. ff. de jure fisci. Muller. ad Struv. in ff. b. t. th. 25. Lit. a. & b. Secundò qui in militiam (per quam intelligitur functio, quā quis navigat operam Reipublicæ in rebus ad publicam salutem pertinientibus, varieque dividitur, ut videtur est apud Muller. l. c. Lit. v.) consulterunt & crediderunt aliquid juxta formam in Novell. 97. c. 4. præscriptam. Struv. loc. cit. Lauterb. §. 13. Tertio qui dat pecuniam mutuam ad emendam aliquam rem ea lege, ut res illa sibi maneat specialiter oppignorata, præfertur aliis creditoribus anterioribus etiam in eadem re anteriores hypothecas habentibus juxta textum l. 7. C. qui pot. Quartò mulier habens tacitam hypothecam pro repetenda dote habet jus prælationis contra anteriores etiam expressas hypothecas aliorum creditorum; cum etiam Reipublicæ intersit, mulieribus dotes conservari. l. 12. C. qui pot. in pign. Novell. 97. c. 3. ubi expressum decisum, mulierem etiam creditori illi cuius pecunia res empta, qui tamen aliis creditoribus anteriori hypothecam habentibus anteponitur, præferendam ex ea etiam ratione ut ait Muller. loc. cit. quod causa dotis non possit petere fidejusiores. Et ita sentiunt Myns. l. 4. obs. 23. num. 4. testans, hanc sententiam approbatam à Camera. Treutl. vol. 2. d. 24. th. 7. Lit. B. Et ibidem Bachov. plurisque alii citati à Muller. contrarium nimurum quod non præferatur aliis habentibus hypothecam anteriori expressam, tenentibus Gail. l. 2. obs. 25. num. 10. Welenbec adff. b. t. num. 3. Coler. in process. executorio. p. 1. c. 2. num. 289. & pluribus aliis apud eundem Muller. qui tamen plures casus enumerat, in quibus mulier hoc privilegio prælationis ratione dotis non fruatur. uti etiam illud se non extende afferit ad bona paraphernalia seu præter dotalia; adeoque nec ad donationem propter vel ante

nuptias per l. fin. §. 2. C. qui pot. in pign. Quartò non præfertur prior tempore iis quorum pecuniâ res oppignorata est & empta cum expressa hypotheca in re comparata. l. 7. C. qui pot. in pign. Müller. loc. cit. Lit. e. Quintò non præfertur ei, qui privilegium personale habet. Lauterb. §. 13. V. g. qui credidit in sumptus funeris. l. 14. & 45. ff. de relig. & sumpt. fun. idemque ex generali consuetudine de famulis & ancillis ratione mercedis, quod iis præferendus non sit prior in pignore, dicit Lauterbach citatis alii. Ratione modi, quo hypotheca constituta est, posterior tempore præfertur hypothecariis prioribus. Sic habens hypothecam, supra instrumentum publicum (quale hic non tantum dicitur illud, quod à Notario publico conscriptum, sed etiam, quod aliis ex actis publicis localium magistratum fundamentum habet, ut Muller. loc. cit. ib. 27. Lit. a.) præfertur aliis etiam tempore prioribus creditoribus, pignus vel hypothecam ex privato instrumento probantibus, nisi hujusmodi privatum instrumentum esset subscriptum à tribus idoneis testibus. l. 11. C. qui pot. Struv. ad eund. tit. ib. 26. de quo tamen vide Muller. ibidem fuisse tractantem, & negantem id ex cit. l. 11. probari posse.

Quæst. 480. An & qualiter quis in locum priorum creditorum succedere possit in ordine ad fruendum illa prælatio-nis prærogativa?

R Esp. dum unus facta alteri solutione, pignoris causam in se transfert, ut ex illius loco & ordine in creditorum concursu æstimetur (quæ est successio, de qua hic, proprie talis, ut Lauterb. in ff. qui pot. in pign. cum Franzk. ibid. num. 63.) vindendum, quis solvat debitum, & cui solvatur. Si quidem si quis sit ejusdem creditoris debitor, secundus seu posterior, æquè tamen hypothecarius, habet jus offerendi solutionem debiti, etiam si prior resp. contraxerit. l. 4. C. de his, qui in pr. credit. loc. succed. &c ibi. Brunem. Bachov. de pign. l. 4. c. 15. Lauterb. loc. cit. §. 15. ac proinde opus non est nova conventione, sed statim succedit in locum prioris, & causam sui pignoris firmat, modo ratione fortis & usurarum totum ac omne debitum offeratur. l. 5. C. b. t. Lauterb. loc. cit. & si anterior creditor summam oblatam nolit recipere, posterior ad instar debitoris illam obsignatam depositum, & nihilominus ipse jure succedit, & omne jus consequitur. l. 11. §. fin. ff. l. 1. & 5. C. b. t. quia priori creditori non competit amplius actio. Franzk. loc. cit. num. 73. Lauterb. loc. cit. si tamen prior hypotheca est fisci, opus esse auctoritate Judicis juxta l. 3. & fin. C. deprivil. fisci. ait idem cum Bachov. & Treutl. vol. 2. d. 24. tb. 6. Lit. d. De cetero non refert, sive volente, sive invito vel inicio debitor fiat haec solutio; cam non agatur de novi pignoris constitutione. l. 8. C. b. t. Bachov. de pignor. l. 4. c. 17. interest tamen, ait Lauterb. cum Franzk. loc. cit. num. 72. num secundus, num tertius aut quartus solvat primò creditoris debitum, ne præjudicetur intermedio creditori. Quid vero sit in casu, quo primus creditor alteri sua jura cessit, aut debitor pignus primi alicui tertio vendiderit, non resolvendo Lauterb. remittit ad Franzk. loc. cit. à n. 95. & Brunem. adl. 3. C. de his qui in pr. credit. loc. si vero creditor simplex, vel extraneus, vel alius, qui creditor non est, debitum offerat, sive imme-

diatè, sive mediatae per debitorem, pecuniam illi credendo, potest quidem creditorem hypothecarium dimittere. Arg. l. 10. §. 1. & l. 16. ff. de his qui in fraud. credit. Lauterb. loc. cit. §. 16. citatis Brunem. & Negus. si nempe tota pecunia ad primum creditorem perveniret, sed offerens tantum succedit in actiones personales illius contra debitorem, ut Lauterb. cum Bachov. juxta. l. 3. ff. qua res pign. nisi inter offerentem & creditorem primum, vel inter offerentem & debitorem expresse statim convenutum sit, ut pignus sibi obligetur, & in ejus locum succedat. l. 1. C. de his, qui in pr. cred. loc. succ. Lauterb. citatis pluribus aliis. Denique si simplex chirographarius vel extraneus alia ex causa pignus possideat, conveniatque hypothecaria per creditores hypothecarios, potest illis agentibus debitum offerre & exsolvere, ut jus pignoris in se transcribatur. l. 19. ff. qui pot. in pign. l. 12. §. 1. ff. quib. mod. pign. solv. Franzk. loc. cit. num. 83. & seq. Lauterb. §. 17.

Quæst. 481. Quæ obligatio ratione pi-gnoris incumbat creditori hypothecario?

R Esp. obligatur primò: ac præcipue ad rem in pignus acceptam tueri, conservare & custodiare exactè diligentia, quam diligens paterfamilias in rebus suis custodiendis & conservandis adhibere solet. Unde si ejus dolo vel culpa lata aut levi (non autem levissimè) illius pignus periit vel deterioratum est, damnum debitori refarcire tenetur, uti hac habentur. §. 4. Inst. quib. mod. re contrah. oblig. l. 14. ff. de pignorat. act. l. 7. C. cod. Secundo obligatur, debito sibi soluto pignus restituere debitori; quia hac tacita conditione ei datum. cit. §. 4. & quidem cum omnibus fructibus ex pignore interea perceptis, dum hi in sortem, uti debent, computatinon sunt. l. 1. de pignorat. act. & compen-satione damni. si quod dolo vel culpa lata aut levi in pignore illatum, detractis tamen expensis, quas creditor fecit in custodiendo & conservando pignore. l. 7. C. cod. cui obligationi si creditor detractet fatisfacere competit debitori contra eum actio pignoratia, l. 1. fin. alien. ff. de pign. l. 11. C. de pignor. act. Et haec debitori competunt, sive solutio fiat ab ipso debitore, sive ab alio juxta quod expresse dicitur. pr. Inst. quib. mod. toll. oblig. idque etiam si creditor solutionem oblatam non acceptat, modo debitor solemniter eam deponat. juxta l. 10. C. de pignor. act. & l. 3. de execu. pign. de quo paulo post; & quocunque denum modo debitum extinguatur.

Quæst. 482. Quæ ratione pignoris sint obligationes debitoris?

R Esp. sunt potissimum quatuor. Prima, ut non turbet creditorem in jure suo, quod is ratione pignoris habet. Secunda, ut tradat ei pignus idoneum, casu quo malitiosè, dolosè vel ex ignorantia prius pignus minus idoneum vel alienum, vel alteri jure obligatum dedit. Tertia ut solvat creditori expensas factas in conservando pignora. l. 8. ff. de pignor. act. l. 7. C. codem computando nimur eas in sortem seu diminutionem debiti, vel specialiter eas prestando, intellige etiam utilles, modo non sint immodicæ. Gloss. in cit. l. 7. Sylv.